

קִרְיָה יִפְהַפְיָה

ר' זכריה אלצ'אהרי המאה ה-16

מְשׁוֹשׁ לְעֶרְיָה.	קִרְיָה יִפְהַפְיָה,
לְמַלְכָּךְ וְשָׂרְיָךְ:	עִיר נְאֻמָּנָה אֶת,
רַבַּת צָבָאִיךָ.	יוֹם אֶזְכָּרָה יַפְעַת,
לְשָׁפוֹן חֲצֵרְיָךְ:	לָךְ כְּלָתָה נִפְשִׁי,
אָעוֹף כָּמוֹ יוֹנִים.	מִי יִתְנַנֵּי נָא,
אֲחֻנֵּן עֶפְרַיִךְ:	אֲשֶׁק אֲבַנֶיךָ,
מִיּוֹם נְדוּד רַעְיָה.	לֹא שָׁקָטָה נִפְשִׁי,
מִבֵּית מְגוּרְיָךְ:	מִיּוֹם גְּלוּת בָּנִים,
כִּימֵי שְׁנוֹת עוֹלָם.	נִרְאָה בְּשִׁמְחָתְךָ,
לְבָנוֹת גְּדֵרְיָךְ:	עֵת בּוֹא יִשׁוּעָתְךָ,
לִפְנֵי אֲדוֹן עוֹלָם.	אֲפִיל תְּחִינָתִי,
יְבֵנָה דְּבִירְיָךְ:	יָקִים שְׁעָרֶיךָ,
וּבִטַח תִּשְׁבִּי.	אֲז תִּשְׁמַחִי לְעַד,
מִכָּל עֲבָרֶיךָ:	יָרֵב שְׁלוֹם בְּנֶיךָ,

.א.א.א

על הפיוט

שירו של ר' זכריה אלצ'אהרי, בן המאה ה-16, הנוסע התימני הגדול שהגיע אף לארץ ישראל במסעותיו, והיה מראשוני המקובלים בתימן. אין לדעת אם שיר זה של געגועים וכיסופים לירושלים נכתב לפני ביקורו בה, אך אולי יש נחמה כלשהי בידיעה שלפחות זכה להגיע אל מושא חלומותיו, אולי כמו משורר ציון נודע שקדם לו, הלא הוא ר' יהודה הלוי, שביקש להגיע לארץ ישראל, ועל פי האגדה מצא את מותו בירושלים.